

НЕЗГОДА В СПРАВИ РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ДЕЛЕГАЦІЙ

Шікаго. — Хоч обидва республиканські кандидати на номінацію вибрали той самий готель, тобто Гілтон готель, а свої головні квартири перед Краєвою Республіканською Конвенцією, то між ними не дійшло до згоди в справі признання запропестованих делегаций на конвенцію. Тільки годин в понеділок ранку велися переговори між представниками ген. Двайта Д. Айзенгавера і представниками сен. Роберта А. Тефта, як полагодити непорозуміння в справі конкурентних партійних делегаций з деяких північних штетів, одначе пізніше обидві сторони занехали дальших розмов. З комунікацій виходить, що предложення згоди голосів сенатор, одначе її відкинули прихильники генерала, заявляючи, що в справі запропестованих делегаций з Тексасу, Луїзіани, Джорджії не може прийти до компромісу. Таким способом доспосередньо перед конвенцією прийшло до рішучого розладу між обидвома головними кандидатами на найменування. Сенатор Тефт уже приїхав до Шікаго й тут веде першгуну працю за здобування делегаций, а ген. Айзенгавер виїхав уже з тимчасового місця свого перебування в сенвер, у штеті Колорадо, одначе в дорозі до Шікаго він зупинився в деяких містах на розмови з місцевими прихильниками. В дорозі до Шікаго знаходиться теж ньюйорський губернатор Тамес Е. Дюї, який хоче допомогти Айзенгаверові у його боротьбі за найменування кандидата на президента. Він має досвід з попередніх передконвенційних кампаній й томсен. Генрі Кабот Лодж, голова красвої кампанії за Айзенгавера, надіється перемогти для свого кандидата. Сенатор Тефт, примістившись в кімнатах, признаних для президента в Гілтон готелі, запевняє, що він уже має потрібну кількість делегаций до свого найменування. Він теж наперед обіцяє, що на випадок його перемоги, він простить всі обиди, нанесені йому перед найменуванням, щоб об'єднати Республіканську партію для перемоги при виборах. — Тимчасом з Нью Йорку насліді звідомлення, що впливовий непартійний Демократичний щоденник „Нью Йорк Таймс", який цього року підтримує республиканського кандидата на президента, почав основну кампанію проти Тефта, доводячи, що Тефт не має вигляді перемогти на користь республиканців, Ньюйорський губернатор Дюї, перебуваючи на конференції губернаторів у місті Гостоні, передбачує, що Айзенгавер буде найменований кандидатом на президента вже в третьому голосуванні на Красній Республіканській Конвенції в Шікаго.

**Сенат ухвалив посилити повітряні сили
до 143 „крил“**

Вашингтон. — Ухвалюючи новий дискусійний законопроект про виснагнення \$4,403,000,000 на заплата військовиків, що їх підписав департамент оборони в справі постачання воєнних матеріалів, Сенат погодився на заплановані видатки з бюджету на скарбовий рік, що починається з 1 липня. Ухвала піде ще до конференції Палати, яка від себе ухвалила ще змінений законопроект 9 квітня. Між видатками, ухваленими Сенатом, наводяться такі: на втримання армії 12,2 біліяна, на флоту 12,7, на повітряні сили 21,12 біліяна з тим, щоб, до 1 липня 1955 р. повітряні сили були розбудовані до 143 з'єднань, званих "крилами". Такими силами вважають знавці за виснажальну до оборони країни перед нападом з повітря. Рішення 1955 був назначений президентом, коли він переслав нарис бюджету на рік, який саме почався. Повітряне "крило" це основна організація повітряної частини, збібної до самостійного діяння. Переслісно одно крило охоплює 75 літаків як для перевоженн звичайних так і атомових бомб і для інших дій.

Працівники міського руху вибороли 40-годинний тиждень праці

Но Порк. — Найрізніші сесидни мійського руху, як ідеміки, надземки, троллей-ий под, що належать місто-нарохують 43,686 праців-ніків. Ці працівники мали до-робочий тиждень, що ко-нився між 44 й 48 годинами-раці. Проти цього кілька-вони протестували, а ви-азу боротьбу за зменшення-ляції праці розпочали з жо-тня минулого року. Їхні зу-силля увінчалися успіхом й-тепер ім усім зменшено годи-ни праці до 40 на тиждень, не-зменшивши дотеперішніх за-робітків. Проте місто не може-зменшувати обслуговування-транспортом мешканців міста-й тому змушене прийняти на-працю нових 2,700 робітників,-щоб заповнити обсяг у го-увільнені години праці.

ЛІКВІДУЮТЬ КОМУНІСТИЧНИЙ ФОНД ЗАПОРУКИ

Нью-Йорк. — Стетовий генеральний прокуратор Нейтаніел Л. Голдстін проголосив, що він „розбив“ Фонд запоруки комітету, який існує під назвою „Конгресс Проглядаючи Права“. Від 1946 року цей фонд закладав грошеві запоруки за комуністичних рівідників, що попадали під арешт. Голдстін подав до убулічного відома на пресою конференцію, що самі задателі фонду погодилися на видання постійної заборони на дальшее існування фонду. Відповідно апликацію до тейшого Верховного Суду голошено вже в понеділок. Завдателі годяться на ліквідацію мастьку, висотою \$717,000, настановленими судом ліквідаторами. Фонд Запоруки має боргів на \$41,000, отже знаходиться в стані банкрутства. Банкротство прийшло з того, що комуністи, за яких складено запоруку з фонду, а саме Гергарт Айслер, Роберт Тамсон, Генрі Вінстон, Гілберт Грін і Гус Голл, втекли після складення запоруки і суд ці запоруки сконфігував. Прокурор Голдстін сказав Федеральному Слідчому Бюрою, що він передав імена 6,442 осіб, які або позичили або просто дарували гроші фондові для складення запоруки. „Еф Бі Ай“ перевірити, чи між цими добродіяма є якісь особи, змішані в підірванні комуністичній затії. Фонд, від свого оснування в 1946 р., перепустив через свої книжки півтора мільйона доларів. За 11 засуджених комуністичних рівідників з нього складено бонди висотою \$260,000. З засуджених і випущених за бондами на волю трьох втікло.

Стівенсон погоджується прийняти кандидатуру

Гюстон, у штеті Тексас. — Губ. Адлай Е. Стівенсон з Лінколуна, який перебував на конференції губернаторів із 46 штетів, заявив, що він візьме до уваги пропозицію прийняти кандидатуру на президента Злучених Держав, якщо б йому її запропонували. Таким способом, губ. Стівенсона можна зарахувати до числа тих, що згодні свою кандидатуру на найменування від Демократичної партії на Красній Демократичній Конвенції, що починається в Шикаго на 21 липня. Розмовляючи з репортерами на пресовій конференції, Стівенсон видав заклик до солідарності південних демократів з іншими демократами, щоб забезпечити Демократичній партії перемогу при виборах.

Президент призначив іміграційні квоти

Вашингтон. — Згідно з вимогами нового імміграційного закону МекКаррана - Волтера президент Труман призначив нові квоти для вісім азійських країн, з яких можуть бути допущені іммігранти до Злучених Держав. По 100 іммігрантів річно будуть могли приїхати перший раз в історії з таких країн: Бурма, Камбодія, Цейлон, Індонезія, Корея, Лаос, Пакистан і В'єтнам. Приїзд іммігрантів із загранич країн почнеться, з 1 січня 1953 р. Квоти, як і досі: з Великобританії разом з Північною Ірландією, а саме 65,361 осіб; далше йде Німеччина з 25,814 дозволені іммігранти, Ірландія з 17,756 особами. Советська Ро-

сія має призначити в новій квоті місце на 2,679 осіб, одначе комуністів і нелюблящих іммігрантів з неї не пустять. Нові російські іммігранти мали б бути з-поміж тих громадян, що опинилися поза кордонами Советів. З Польщі може вийти 6,488 осіб, з Італії 5,645, з Швеції 3,295, з Голландії 3,136, з Франції 3,069, з Чехословаччини 2,869, з Швейцарії 1,698, з Австрії 1,405, з Бельгії 1,297, з Данії 1,175. По 100-1,000 іммігрантів буде допущених з Китаю, Естонії, Фінляндії, Греції, Угорщини, Японії, Латвії, Литви, Португалії, Румунії, Туреччині й Югославії. З решти країн до 100 осіб.

73 білйони невиданих фондів

Вашингтон. — Приступаючи до роблення видатків на підставі нового фінансового бюджету, уряд с в посіданні 73,8 бильйонів доларів, невданих у минулому бюджетному році. Такі велетенські грошові суми, ухвалені Конгресом в минулих роках, звертають увагу людей незалежних від справи. Дехто дивується, чому президент вимагає нових 84 бильйони на видатки, коли ще не видали ухвалені фонди. Відповідає така, що є різниця в справжніх видатках і в передбачених потребах за замовленням. Коли уряд переімає 73 бильйони, то вони, за виїмком 7,5 бильйона,

Президент підписав закон про продовження контролю

Вашингтон. — Ухвалений майже в останній хвилині перед вигнасяням теперішньої контролі новий законопроект в цій справі, підписав президент Труман у понеділок, однак він, як кажуть, приготувався сильно устільзований закид на адресу Конгресу за майже повне скасування деяких контроль. Новий закон обов'язуватиме до 30 квітня 1953 р. й охоплюватиме контроль ціл платен. Контроль комірного продовження іншим законом, до 30 вересня 1952 р., однак буде тривати до 30 квітня 1953 р. в таких околицях, де місцеві уряди погодилися його продовжити. Обмеження на призначення першества на закуп матеріалів, будуть продовжені до 30 червня 1953 р.

Десята річниця смерті найбільшого білоруського поета

Нью-Йорк. - У минулу неділю ньюйорська білоруська колонія урочисто відзначувала десятку річницю з дня трагічної смерті поета Янка Купали, що загинув у Москві в 1942 році. Переслідуваний окупаційною владою, талановитий поет кілька разів намагався закінчити самогубством своє життя, що його перервав розпачливий скок з вікна готелю "Москва". Самогубство те, так як серед українців самогубство Хвилювального, було голосним, свого часу, протестом проти російського терору на Білорусі.

Німці славлять протигітлерівських студентів

Бони, Німеччина. — В Ульянові відкривають школу, що носите назву в честь тих німецьких студентів, які в лютому 1943 року відважилися виступити проти гітлерівського гавляйтера. В цій школі буде директором Інге Айхер Шоль, одна з тих, що пережила той бунт німецьких студентів. Гавляйтер промовляв в лютому місяці 1943 року до німецьких студенток, та заявляв, що їхнє місце при обороні країни, а не в школі, куди вони відійшли, щоб не півпацювати в фабриках та при літунській обороні. Коли студентки не люблять працювати в фабриках муніції, казав гавляйтер, то вони можуть прислужитися батьківщині в той спосіб, що можуть бути матерями дітей, не дивлячись на ті лута, що їх накладає подружжя. — Студентки висістилися гавляйтера, а на другий день в їхній обороні станули студентки, а пізніше сержант Ганс Шоль і ще один воєк розкинули протигітлерівські летючки.

100,000 будівельних робітників дістали підвишку

Сто тисяч робітників у будівельному промислі дістали підвишку платні на 5 відсотків, тобто по 15 ц. на годину, починаючи з 1 серпня на підставі умови між товариством будівельних підприємств і робітничої ради будівельних робітників, приналежної до Американської Федерації Праці. Це стосується синадцяти родів робіт при будові. Підвишка вносить тільки половину подорожжя життєвих коштів, які зайшли після підписання основного контракту в червні 1950 р. з обов'язковою силою на три роки. Обидві сторони висловили надію, що підвишка оплатиться збільшеною видатністю працівників, а це знову причиниться до стримання зросту інфляції.

Червоні признаються до порушення невтральної зони в Кореї

Токіо. — Комуністичне командування призвало вчора, що знайдена аліантими на просторі нейтральної зони в Пампунджом совєтська грана-та була вистрілена комуністичною протилежністю гарматою в обороні перед аліантським налетом. Комуністи твердять, що грана-та була вистрілена з далекої віддалі та вивираються, що вони не мали на меті порушити нейтральну зону. Сьогодні, після чергових трьох днів перерви, мають початися знову наради в Пампунджом в спра-

Комуністична і антикомуністична конференція в Берліні

Берлін. — Сьогодні в цьому місті починають свої конференції одна антикомуністична і одна комуністична організації, обидві з яких виступають як репрезентанти багатьох мільйонів людей. В східному секторі Берліна починається конференція керованої Москвою комуністичної „Ради Світового Миру“, яка твердить, що воєна репрезентує 770,000,000 осіб у 80 країнах та яка ставить собі пропагандистську мету „зміняти курс подій і знайти розв'язку для проблем, що є причиною теперішнього міжнародного напруження“. Рада з звичайним пропагандистським інструментом Кремля. В Західному Берліні рівночасно починається конференція Міжнародної Конференції Вільних Профспілок, яка репрезентує 53,000,000 zorganizованого антикомуністичного робітництва в 70 країнах. На порядку нарад Конференції є складна проблема, чи прийняти в свій склад репрезентацію ю г о с л а вських профспілок. Цим разом в нарадах Конференції не візьме участі Американська Федерация Праці, яка в останньому закидувала Конфедерацию, що вона віддає замало уваги для поборювання комунізму в світі.

Гуссеїн Сіррі Паша ще не сформував кабінету

Каїро. — Іменований прем'єром незалежний сиптський політик Гуссейн Сіппі Паша ще досі не сформував нового кабінету міністрів, хоч тільки день конференції з кандидатами на міністри, що мають бути також незалежними від партій політиками. Радіо в Каїрі проголосило було, що новий прем'єр уже має сформований кабінет і готову заяву про політику нового уряду, але в останній хвилині виявилось, що бувший міністр внутрішніх справ і війни, Агмет Мортада Паша, не хоче тепер прийняти посту міністра війни в новому кабінеті. А новий прем'єр Гуссейн Сіппі Паша хоче задержати посту міністрів внутрішніх і закордонних справ для себе.

Англіїці підвищують платні королівській родині

Лондон. — Двадцятидво-члenna Комісія англійської парламенту мала простудіювати платні королеви Єлисавети та членів королівської родини. Ця комісія прийшла до переконання, що „в наслідок зросту коштів удержання в першій половині двадцятого віку дотеперішні платні королеви і її родини ривняються тільки третині тієї вартості, яку вони мали тоді, коли їх ухвалявано 1901 року”. Тому комісія порукає піднести платню королеві до 65,000 фунтів річно (182,000 доларів), а її чоловік князь Единбургу мав би доставати річно 40,000 фунтів (112,000 доларів) замість 10,000 фунтів, як дотепер діставав. Відповідно збільшено видатки на життя найстаршого сина королеви Єлисавети, престолонаслідника Чарлза, та княгині Анни, другої дитини королівських батьків. Також сестра Єлисавети Маргарита, яка тепер дістає річно 6,000 фунтів, дістане 15,000 фунтів, коли б виплила заміж.

ОРГАНІЗАЦІЯ МІКОЛАЙЧИКА ЗАКЛИКАЄ ДО ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ЗГОДИ

Нью Йорк. — Ньюйоркський відділ очолюючого Станіслава Миколайчика „Звонку Приятелів Польського Села в Америці“ на своїм зібранні з дня 8-го червня, як подас орган цієї організації „Народовиц“ — ухвалив низку резолюцій, в яких м. ін. сказано: „Бажамо, якнайліпших суєдських відносин з українським і білоруським народами: як демократи, підтримуємо змагання тих народів до волі, якої прагнемо для них так само, як і для себе... — Ми певні, що по великих і трагічних досвідах останньої війни між нами є більше базого, що повинно нас єднати, а не роз'єднувати. Наші народи, об'єднуючись у федерацію, повинні співжити як рівні з рівними і як рівні рівніми. Ми не бачимо іншого шляху до встановлення добросусідських взаємин, як і не бачимо іншого шляху для забезпечення себе перед вічною агресією Москви і Берліна. Тоді т. зв. спірні проблеми м. ін. за Львів, Тернопіль чи Станіславів будуть роз'язані чесно і справедливо як для одної, так і для другої сторони на цілі майбутні покоління“. В далішій резолюції закликається всіх поляків до згоди і єдності на базі Декларації Ради Народової Єдності з 1943-го року.

Велика пожежа в Брукліні

Нью Йорк. — Найбільша від 1947 року пожежа, коли то знищена була вогнем пристань Грейс Лайн над Гудсоном; вибухнула вчора в Брукліні, в околиці, що звється Грінпойнт. Ця околиця заселена у великій частині поляками й українцями, знаходиться в північно-західній частині Брукліну й межує з Квінсом. Сильний вогонь раптово охопив будинок, в ньому знаходилися склади паперових скриньок й швидко перекинувся на інших чотирнадцять сусідніх будинків. Втрати, як і спричинила пожежа вже тепер оцінюють на мільйон доларів. У самому Брукліні було проголошено п'ять протипожежних тривог а на поміч Бруклінної поспішили три пожежні команди з Мангетену. Усього до боротьби з вогнем було змобілізовано 250 пожежників та 55 протипожежних машин. У вогні загинула одна особа. Понурість трагедії посилює відомість, що дружина сторожа, яка прибігла на пожежу, ще чула крики.

АЧЕСОН ЗА ШВИДКИЙ ДОГОВІР З АВСТРІЄЮ

Відень. — Державний секретар Дін Ачесон заявив тут вчора на пресовій конференції, що Злучені Держави продовжуватимуть свої заходи та домагатимуться від Совєтського Союзу відповіді на західно-аляіантські ноти з домаганням негайного мирового договору з Австрією. Ачесон в наступному заявив, що окупація Австрії це справа, яка не справляє Америці присмності і він бажає би, щоб ця окупація якнайшвидше закінчилася, але він рівночасно висловив переконання, що Москва не допускає до договору з Австрією, бо не хоче відікляти своїх окупаційних військ з австрійської території, що цілком певно мусіла б зробити після договору. Злучені Держави вважають — твердив державний секретар — що Австрія повинна стати повноправним членом Об'єднаних Націй, хоча він сумнівається чи це в чомунебудь допомогло б довести до мирового договору з Австрією, бо Об'єднані Нації самі не можуть цього зробити. Ачесон висловив ці думки під час свого короткого побуту в австрійській столиці, у Відні, що з тут під окупацією чотирьох великодержав. З цієї нагоди місцевий американський амбасадор влаштував прийняття, в якому взяло участь коло 600 осіб, між ними тепер совєтські цивільні і військові представники. Раніше Ачесон відвідав австрійського президента Теодора Кернера, колишнього генерала австрійської армії та посадиіка Відня. — Президент Кернер, вітаючи керівника американської закордонної політики, насамперед заявив, що Австрія була змушена до війни проти Злучених Держав, які ніколи не бажала, але вона сама була позбавлена волі. Він провис Ачесона передати президентові Труманові і американському народові подяку Австрії за їхнє доброзичливе відношення та за велику допомогу для Австрії. Опісля державний секретар відвідав інших австрійських державних мужів та з кожним відбув коротку розмову. На пресовій конференції Ачесон заявив, що окупація Австрії не справляє Америці присмності, але американські війська залишаються в тій країні так довго, — доки вона не матиме запевнення миру і безпеки. Під час прийняття в американській амбасаді до Ачесона підступив шеф совєтської окупації в Австрії ген. Вадим Свйрдов та запитав: „Чи Ви прихилили, — приносячи мир?“ Секретар Ачесон коротко відповів: „Ви ж знаєте, що для замирення потрібно двоох!“ З Відня державний секретар рийжджак літаюком до Бразилії, а опісля поїде до Ганолюлю, де візьме участь в оборонних нарадах міністрів закордонних справ Злучених Держав, Австралії і Нової Зеландії.

Норвегія інформує ген. Ріджвея про свої оборонні заходи

Оельо. — Представники норвежських збройних сил та норвежського уряду поінформували вчора ген. Метью Ріджея, альянтського головного команданта в Європі, — про свої оборонні заходи у рамках Атлантийського Пакту. Ген. Ріджей прибув до столиці Норвегії з Парижа та почав низку конференцій в справах оборони Скандинавії. З опублікованих інформацій виходило б, що Норвегія, після закінчення свого оборонного плану за два роки, матиме вишколених і озброєних понад чверть мільйона воїнів та, що сьогодні та країна вилас кругло 5 відсотків всіх своїх національних приходів на оборонні цілі.

Канадські вчені заперечують війну бактеріями в Кореї

Об'єднані Нації, Н. П. — Канадська Делегація до ООН предлужила висліді трьох канадських фахівців — природників, що досліджували справу ведення війни бактеріями в Кореї. Ці вчені — це віце-директор каледжу з Монтреалу В. Г. Бріттен, директор катедри ентомології і зоології А. В. Бейкер з Гелфу в Онтаріо та професор зоології на університеті в Торонто Ц. Е. Етвуд. Вони на основі комуністичних джерел ствердили, що всі ті комахи, які ні-

бито мали скинути американці з отрутними бактеріями, — живуть в Кореї і їх ніхто не мусів туди привозити. В цій справі висловили свою думку вже раніше американські спеціалісти — ентомологи, і вони прийшли до подібного висновку, як канадські вчені. — „Спеціаліст — ентомолог, у всіх тих випадках, де можна було докладно ствердити ототожнення комах, що їх показують комуністичні зникниці, пізнає, що це місцеві комахи.” — твердять учені спеціалісти.

Підводна контрабанда цигарок з Швейцарії до Італії

Комо, Італія. Місцеві італійські поліція викрила вчора, що малий "кишенковий" підводний човен перевозить контрабандою цигарки з Швейцарії до Італії. Митня поліція своїми прожекторами з берега освітлює приладок на мале підводне судно, що саме виглядає наче "велика цигарка", але заки швидкі поліційні моторні лодки вибралась в погоню, судно тимчасом зникло під водою. Натомість у воді вилетіло дещо кідькості згорнених в непрямакальне опакунання пакетів, в яких було понад 220 фунтів цигарок.

АЛІАНТИ ОБМІРКОВУЮТЬ ОБОРОНУ ЗАХІДНО- НІМЕЦЬКИХ КОРДОНІВ

Бонн, Німеччина. — Американський високий комісар в Німеччині, Джек Дж. Мек Клей, відвідав вчора в його головній квартирі в Гейдельбергу ген. Томаса Генді, американського команданта в Європі, та обговорював з ним прохання західно-німецького уряду, щоб альянти вислали свої військові відділи для охорони зонального західно-німецького кордону від совєтських і комуністических нападів. Майже рівночасно повідомлено, що від кількох днів таємничо зник поселення Кобург, малого прикордонного міста в Баварії, і з підозріння, що його захопили більшовики та силою перетягнули через кордон в совєтську зону. Попереднього дня американський британський і французький високі комісари в Німеччині передали совєтській контрольній комісії в Східній Німеччині формальну ноту, обивувачуючи Совєтський Союз, що він своїм практичним поведінням заперечує свої пропагандистські твердження про змагання до об'єднання Німеччини. Цєю нотою альянти відкинули совєтську відповідь на їхній протест проти совєтського непокоєння німецького прикордонного населення.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATA:	SUBSCRIPTION RATES:
На рік — \$10.00	One year — \$10.00
На пів року — \$5.25	Six months — \$5.25
На три місяці — \$2.75	Three months — \$2.75
В Джерсі Сіті і закордоном:	Foreign and Jersey City Rates:
На рік — \$12.00	One year — \$12.00
На пів року — \$6.50	Six months — \$6.50
На три місяці — \$3.50	Three months — \$3.50
Число з понеділка (з англійською частинкою):	Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language suppl.):
На рік — \$3.00	One year — \$3.00
На пів року — \$2.00	Six months — \$2.00

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СОВЕТСЬКЕ НЕВІЛЬНИЦТВО

Об'єднані Нації мають тепер нагоду зайнятися дуже важливою проблемою: невольництвом в СРСР, а властиво практичною там системою каторжних робіт. Про цей злочин знає сьогодні весь світ. У всіх країнах поза залізною заслоною є живі свідки, які можуть про цей злочин розповісти, бо пережили його самі на собі. С теж багато книжок на різних мовах, в яких змальовано цю людську трагедію, а теж докладно подано, де саме знаходяться табори каторжних робіт у СРСР. Всі ці різні джерела подають такі жахливі картини мучеництва десятків мільйонів тих новітніх невольників, що людині, яка виросла в культурній і вільній країні, прямо неможливо повірити, що щось таке може десь на землі існувати. А воно існує уже так десятки років! Вільний світ про це добре знає і мовчить, а то дає навіть місце на пропаганду таким, які цей злочин збувають мовчанкою, або свідомо заперечують. Такий стан тривав досі. Щойно тепер є можливість вийти з тим страшним злочинним Кремля на ширшу міжнародну арену, бо справу цю порушив в Об'єднаних Націях представник Злучених Держав. Отже треба надіятися, що тим разом ці обвинувачення не стріє та сама судья, якої зазнали давніші меморандуми в цій справі, між іншими, теж і українські, чи навіть такої сильної й впливової організації, як Американської Федерації Праці.

З цього, що репортери могли дізнатися в Об'єднаних Націях, знаємо, що уряд ЗДА обвинувачує Кремль дуже серйозно. Предложені ним документи важать 44 фунти! Очевидно, що треба було б тисячі фунтів, коли б зібрати тільки зізнання усіх тих, що виртувались з таборів каторжних робіт і живуть поза залізною заслоною. Припускаємо, що в тих документах є також і зізнання українців. Газети згадують про зібрані 18,304 зізнання вояків польської армії ген. Андерса. Як знаємо, в цій армії було поважне число українців, головено з Волині. Та їх зізнання певно зарахували до „польських зізнань“. Та ж у тому самому числі Нью Йорк Таймс-у, де пишеться про невольничу працю в СРСР, маємо відомості С. Л. Золдбергера про бездомних скитальців, що залишилися в Європі, де він пише „про 16,500 поляків, виключно з українцями“. Тому саме так важливо, щоб Об'єднані Нації отримали ще окремі українські матеріали про те, скільки українського народу мучилося в кремльських таборах каторжної праці й скільки їх там загинуло. Це може тільки доповнити те, що зібрано американським урядом, а тим самим навіть допомогою американської влади в обвинуваченні Кремля.

Американський представник, д-р Волтер М. Кочніг, вніс обвинувачення до цієї комісії Об'єднаних Націй, яка займається розслідуванням невольництва в цілому світі. Д-р Кочніг заявив, що це „модерне невольництво“ з куди гірше від невольництва в старих віках, бо його вживає комуністична диктатура для винищення цілих расових чи релігійних груп, а вже в першу чергу для цілковитої ліквідації політичних противників. Це невольництво, каже Кочніг, стало теж інтегральною частиною совєтської економіки.

Як бачимо, немає в цьому виясненню для нас нічого нового. Нове тільки те, що уряд Злучених Держав висловив виклики справі совєтського невольництва на найвищому міжнародному форумі, яким є Об'єднані Нації. Однак важливіше, щоб ця справа в Об'єднаних Націях не застрягла, а була якнайкраще провірена і суджена.

Це ж усе, що можна в сьогоднішніх обставинах на терені Об'єднаних Націй зробити. Бо щоб зліквідувати саме невольництво в СРСР, треба б спершу знищити совєтську владу та розвинути московську тюрму народів.

Большевицька агентура діє

У метушні життя по різних країнах розселення, нова еміграція поступово затримує чужиність щодо совєтської агентури, яка не припинила свою підправу працю й тут, так само, як не припиняє серед решти еміграції, що перебуває в Європі. Особливо діяльно працюють агенти Москви в Лондоні, звідки розкидають свої сіті по великих промислових центрах Англії, де мешкає багато втікачів з СРСР.

Акція ворожих елементів й досі живає випробуванням забори, що стільки їм прислужилися в поборюванні анти-большевицьких сил в Європі. Тепер вже не можна діяти через урядові союзи установи й добивається насильного повернення до Сталіна, але можна це причинити багато шкоди еміграції найрізнішими наклепами, що з них найулюбленіший тепер, — це закидування співпраці з комуністами. Недавно лише прибула до Нью Йорку скромна загальношанована особа, що два роки перебувала під слідством на підставі доносів у найрізніших провинах, що їх надали компетентним чинникам підпільні агенти. Особа ця заперестала навіть якісь заходи на свою оборону, дізнавшись, що проти неї є аж чисті доноси й не знавши, як це може себе оправдувати, по двоохлітній боротьбі. Але несподівано цю особу викликали до переселення інституції, повідомили, що всі доноси, — неоправдані, дали „на пам'ять“ деякі з цих доносів, та дозволили йому вийти.

В одному з таких доносів, виявлено досконалі й доміє про попередні життя цієї особи про її рідню, що залишилася на Сході та відповідно насвітлено все життя, як, ніби активного комуніста. Лише випадком виявився джерело інформації й неповна особа отримала можливість вийти. Але це виняток, й скільки це неповно оочорнені людей перебуває у постійній непевності й у страху, що можуть постраждати, обвинувачені в дідях, проти яких все своє життя борилися і, рятуючись від яких, врятували найбільших своїх цінностей.

Тепер вже не мають бажаною для ворожих чинників наслідку обвинувачення людей в співпраці з фашистами, тому ці чинники перекинулися на наклепи в співпраці з МВД. Невідомо скільки безпідставних доносів лежить по відповідних державних інституціях, але відомо, що такого роду наклепи вже курсують поміж нашими громадянами. Пропаганда спрямована насамперед на деякого з фекговірних жінок, що їм дуже пристоїмо поплізувати.

Замість відразу перервати такі чутки, чи виявити їхнє джерело, легковірні знаряддя наклепів, приймалися глибоководний вигляд й сповідають, оглядавшись на всі боки, що вони „чули з певних джерел...“ та, по все більшому кругові розносять шкідливі чутки.

А провокатор в той час спокійно ходить, прислуховується до виників свого наклепу й придумує черговий, в надії, що колись хтось таки по-...

як раном на весні, під час переконаних іспитів прийшло до села два агенти Чека і ввечері заборили Сергія. Директор довідався, що вчителька похвалила до Яготина, де був військовий пункт Чека. Крім того він знав, що всі слідчі з жиди і тому він зараз же пішов до рабана.

— „Шановний равні! — промовив директор. — Ви знаєте, що вчителька нашої ймовірно Сергія заарештувала відділ Чека. Ви добре знаєте й те, що коли вчителька через три дні не буде тут, то на четвертий день тут вже буде отаман Ромашка і поміститься за це на жидках. Тому давайте міркуємо, як вийти нам з цієї халепи без шкоди для наших людей!“

Рабін покликав найстаршого й найвпливовішого, — Лейбу, і вони втроя доводились, виробляючи план дій. На ранок до Яготина вийшли Лейба, директор і комуністка Гольда. Гольда зараз же пішла в Чека до слідчих, Лейба ж упустила до своїх жінок, а директор знайшов зв'язок з самими слідчими через директора технічної школи, що саме у нього мешкали обидва слідчі. Дві

страждає з цих заклятих ворогів Сталіна. У дійсно демократичних країнах, звичайно, неможливі такі події, що відбулися нещодавно у Венесуелі, коли, після розірвання дипломатичних зв'язків з СРСР, затримано багато бунтівних горюхих СРСР, що серед них велика частина була явними й знаними ворогами совєтського устрою. Проте досить скопромітувати людину не тільки перед урядовими чинниками, а й серед свого громадянства, щоб позбавити його можливості продовжувати корисну антибольшевицьку роботу.

Ми недавно були свідками, коли, майже в кожному числі російських часописів й журналів була ведена непереривна кампанія проти народів, що прямують вивратися з-під московського ярма. Писання ці теж межували з прокляттями, якщо обвинувачувало уся народ в неповнозначних злочинах. Мета була ясна, — скопромітувати чесних борців за волю в очах „власть імущих“ й утруднити їм їхню вивільнювальну боротьбу.

У роках найбільших обмежень громадянських прав, ми, у себе вдома, не сміли реагувати на наклепницькі виступи злочинного елементу. Цей елемент дозволяв собі безкарно виступати в Європі спровокувавши висилання на певну смерть десятків тисяч бунтівних громадян СРСР та фабрикувавши найфантастичніші на них доноси.

Але, що більше світ проходить до рівноваги, то тим менше матимуть вони послугу у тих до кого звертаються. Завдання нової імміграції в країні свободи — ЗДА, — проясняється в с окомуністичним духом устрою своєї нової батьківщини. Наклепник тут — явище непопулярне, він не може мати запевненого винагородження й кар'єри, як це діється в СРСР. Навпаки, державна охорона громадянства, чого яскравий приклад, хоч би голосний випадок з проф. Латимором, знамим з його прихильних відношень до совєтського устрою. Проте, коли вплинув донос, що він хоч і відвідає країни поза залізною заслоною, а це не відповідало правді, державні органи потягнули до відповідальності несумлінного інформатора, хоч цей інформатор, можливо, діяв в добрій вірі.

Що ж говорити тоді про інформаторів злої волі, яких у великому числі висилають до весті вести свої підпільні роботи в п'ятій колонії в країнах, що не хочуть піти за заклинком Кремлю? Іх наклепи й злоповідомлення добре провіряються й виявляють лише злочин п'ятої колонії, що їм вільний світ вже ставить тверду межу. (Л.П.)

Віктор Приходько

Конгрес Американських Українців

Тільки кілька днів ділитиме нас від того моменту, коли іммігрантський зал Готелю „Статлер“, у світовому місті, почнуть заповнюватися густими шеремами делегатів на 5 Конгрес Американських Українців. Цей Конгрес треба усім нам трактувати, як певну визначну подію.

Чому?

Передовсім, з огляду на момент. Не треба бути великим політиком, щоб не бачити, що світ знаходиться напередодні історичних рішень, щоб не відчувати, як ціла атмосфера напружена електрикою. Хто знає, що може сказати, перед якими несподіванками стоїть сьогодні світ і хто може ризикнути, що сьогоднішній Конгрес буде, можливо, останній перед великим трагічним антрактом, — новим світовим ударом.

Якийсь філософ сказав: „жити треба так, ніби перед тобою стоїть літ життя і так, ніби завтра ти можеш умерти“. Щось подібного мусить застосувати до себе й майбутній Конгрес: він так мусить „жити“ й діяти, ніби перед ним літа великої праці, але, разом з тим, він повинен поведистись так, ніби завтра має „умерти“, залишивши Нації свій заповіт.

І ось в цей момент починає хтось „підсказувати“ чутку, що на Конгресі прийде „до зудару“ і то на пункті Національної Ради, та що вона буде „валити“, залишивши Нації свій заповіт.

І дійсно до будинку під'їхав фургон і з нього вийшли обидва слідчі з Сергієм...

Ранком приїхали коні з Березані по Рахиського та Сергія і селянин, перекусуючи в хаті, розказував, як учні на станції Яготина на потяг, що до нього вантажили в'язнів, налетіли хлоп'ята отамана Смика, прогнали геть сторожу й охорону, всіх в'язнів впустили, перевели їх всіх через залізничний міст на дружині бік Супою, там розібрали рейки і знищили. Селянин кін-

чав істи, перехрестився і промовив: „Ну а тепер будемо їхати, бо все село чекає нас опівдні. Ідемо!“

Робота в школі налагодилася знову, але тепер школа була вже на оці у комуністів. Прошлось уже рік. У кінці 1920 року помер від Денне і головою Районового Виконавчого Комітету було призначено робітника „Сєвєрної Верфі“ Волошина. А вже на початку 1921 року до школи цютиники приходила комісія. Члени комісії були були місє комуністи, всі неграмотні і акти приходилось складати секретареві гімназії, а виправляти директорів. І завжди так траплялось, що ці акти в своєму тексті самі себе заперечували. Всі акти і рапорти надсилались до Окружного Інспектора Народної Освіти, а той переслав директорів школи для роз'яснення і подальшій свої думки про справу. Тоді директор скликав Педагогічну Раду, запрошував на неї голову Районика Волошина і прочитував всі акти, рапорти і доноси в присутності всіх учителів та представників від учнів старших класів. Педаго-

гічна Рада ухвалювала, що всі факти, просто перевернуті. Тоді Волошин написав донос в Чека вже на Окружного Інспектора Щербака, але Щербак був сам співробітником Чека, тому Волошина було викликано до Окружної більшіє він вже не повернувся. І все було б гаразд, коли б не було ліквідовано Української Комуністичної Партії (УКП), бо тоді було заарештовано й окружного інспектора і справу значно погіршала. Це гірше стало, коли головою Районіку призначено сєвєрніна одного з слідчих окружного ГПУ.

Власне з цим призначенням і почалася ліквідація української гімназії. Восени 1924 року було заарештовано учня випускної класи Матяшенка. Директор звернувся до Окружної й одержав відповідь, що ні міліція, ні ГПУ про Матяшенка нічого не знають, але в тому ж конверті був одержаний наказ Окружного Інспектора Наросвіти про звільнення його, як зниклого без сліду. Директор тоді поїхав до Харкова в Народний Комісаріат Освіти, а там йому сказали, що школа да-

леко віддалена від окружного центру і тому мусить бути ліквідована, а про Матяшенка радили не згадувати, бо його розстріляно, як запеклого націоналіста.

В березні наступного року в гімназії був одержаний офіційний наказ про закриття, а разом з ним був надісланий дозвіл учням старших класів вступити до будь-якої професійної школи України, а учителям надіслано призначення на посади до різних округів.

Директор же одержав катреду української мови аж в Педагогічному Інституті в Краснодарі на Кубані і ніхто тоді ще не знав, що саме там його буде розстріляно через десять років.

Після випускних іспитів, Сергій поїхав до Києва, де зустрів свого товариша по університеті, який працював у Наросвіті. Той повів його до Головного Інспектора, Петра Лукашенка, а Лукашенко призначив його секретарем Наросвіти.

В кожній українській хаті повинен знаходитись часопис „Свобода“.

В кожному українському будинку повинен знаходитись часопис „Свобода“.

В кожному українському будинку повинен знаходитись часопис „Свобода“.

В кожному українському будинку повинен знаходитись часопис „Свобода“.

В кожному українському будинку повинен знаходитись часопис „Свобода“.

В кожному українському будинку повинен знаходитись часопис „Свобода“.

В кожному українському будинку повинен знаходитись часопис „Свобода“.

В кожному українському будинку повинен знаходитись часопис „Свобода“.

Лев Ясінчук

ПІЛЬНА СПРАВА

ПІД УВАГУ П'ЯТОМУ КОНГРЕСОВІ

Стільки вимог поставило вже громадянство до П'ятого Конгресу, стільки порад і поук надавали йому, що мені аж лячно висловити тут ще й свою думку. Але вважаю, що воно необхідне. Маю на думку українську школу в Америці. Кажу в Америці (а не в З. Д.), бо те саме відноситься й до Канади, чи країні Латинської Америки.

Колись (ще в 1949 р.) я написав на цю тему у „Свободі“ 3 статті („Роля імміграції та мови“). Завважаю, що це було зазвичай, що нової імміграції було тоді ще мало і школа могла б не бути, але тепер це така печуча. Сьогодні імміграція наразі закінчена й справа школи стає, чи радше — повинна стати в понині ріст.

З огляду на час і на місце я не буду мотивувати тут широкі потреби української школи для тих дітей, що найімовірніше в Америці, вважаючи, що потребу безспірною. Я тільки пригадаю три головні напрямки громадської діяльності, що про неї частіше читаємо в пресі:

1. Українська політика в наступник, нинішній Прем'єр — д-р Степан Варан, — націонал-демократ. А коли зв'язати під увагу, що друга „ключова позиція“ в Уряді УНР (закордонні справи) знаходиться в руках теж національного демократа (УНДО) — д-ра Степана Витвицького, а третя (ресурси фінансів) —

тек в руках над-демократів (УНДО) — д-ра М. Хробака, то можна було б навіть кричати про зазіскання в Державному Центрі „галічан“. А, між тим, ясен, що жадний державницько-думачий український громадянин ані не помислить робити на цьому якусь „політику“. Навпаки, ми мусимо бути щасливі й горді, що в нашому Державному Центрі не на словах, а на ділі яскравіше пробивається суто соборницький дух наших національних змагань, поза всякими партійними та організаційними. І ми певні, що і в майбутньому в нашому Державному Центрі знайде місце і можливість ширшої праці кожна українська група, що захоче чесно й відважно послужити великому ділу національного визволення.

Отже, як бачимо, з погляду національно-державної ролі, ані Національній Раді не має жадних підстав та інтересу „валити“ Конгресовий Комітет та майбутній Конгрес, і, навпаки, цілком ясно, що було б націоналістичним самогубством, коли б Конгрес хотів хоч в якійсь мірі підірвати авторитет і значення Національної Ради.

А то тим більше, що час наочно показав, що Національна Рада та її Виконаний Орган не є жадною „партійною“ установою лівого напрямку, як то хотів би дехто в нас вмовити, а лише і передовсім загально-національною державницькою репрезентативно „місцем“, „адресою“, „найвищою точкою“ наших і національно-державних традицій і змагань. І коли сп. покійний Прем'єр Ісаак Мазепа був соціалістом, то його

наступник, нинішній Прем'єр — д-р Степан Варан, — націонал-демократ. А коли зв'язати під увагу, що друга „ключова позиція“ в Уряді УНР (закордонні справи) знаходиться в руках теж національного демократа (УНДО) — д-ра Степана Витвицького, а третя (ресурси фінансів) —

тек в руках над-демократів (УНДО) — д-ра М. Хробака, то можна було б навіть кричати про зазіскання в Державному Центрі „галічан“. А, між тим, ясен, що жадний державницько-думачий український громадянин ані не помислить робити на цьому якусь „політику“. Навпаки, ми мусимо бути щасливі й горді, що в нашому Державному Центрі не на словах, а на ділі яскравіше пробивається суто соборницький дух наших національних змагань, поза всякими партійними та організаційними. І ми певні, що і в майбутньому в нашому Державному Центрі знайде місце і можливість ширшої праці кожна українська група, що захоче чесно й відважно послужити великому ділу національного визволення.

Отже, як бачимо, з погляду національно-державної ролі, ані Національній Раді не має жадних підстав та інтересу „валити“ Конгресовий Комітет та майбутній Конгрес, і, навпаки, цілком ясно, що було б націоналістичним самогубством, коли б Конгрес хотів хоч в якійсь мірі підірвати авторитет і значення Національної Ради.

А то тим більше, що час наочно показав, що Національна Рада та її Виконаний Орган не є жадною „партійною“ установою лівого напрямку, як то хотів би дехто в нас вмовити, а лише і передовсім загально-національною державницькою репрезентативно „місцем“, „адресою“, „найвищою точкою“ наших і національно-державних традицій і змагань. І коли сп. покійний Прем'єр Ісаак Мазепа був соціалістом, то його

наступник, нинішній Прем'єр — д-р Степан Варан, — націонал-демократ. А коли зв'язати під увагу, що друга „ключова позиція“ в Уряді УНР (закордонні справи) знаходиться в руках теж національного демократа (УНДО) — д-ра Степана Витвицького, а третя (ресурси фінансів) —

тек в руках над-демократів (УНДО) — д-ра М. Хробака, то можна було б навіть кричати про зазіскання в Державному Центрі „галічан“. А, між тим, ясен, що жадний державницько-думачий український громадянин ані не помислить робити на цьому якусь „політику“. Навпаки, ми мусимо бути щасливі й горді, що в нашому Державному Центрі не на словах, а на ділі яскравіше пробивається суто соборницький дух наших національних змагань, поза всякими партійними та організаційними. І ми певні, що і в майбутньому в нашому Державному Центрі знайде місце і можливість ширшої праці кожна українська група, що захоче чесно й відважно послужити великому ділу національного визволення.

Отже, як бачимо, з погляду національно-державної ролі, ані Національній Раді не має жадних підстав та інтересу „валити“ Конгресовий Комітет та майбутній Конгрес, і, навпаки, цілком ясно, що було б націоналістичним самогубством, коли б Конгрес хотів хоч в якійсь мірі підірвати авторитет і значення Національної Ради.

А то тим більше, що час наочно показав, що Національна Рада та її Виконаний Орган не є жадною „партійною“ установою лівого напрямку, як то хотів би дехто в нас вмовити, а лише і передовсім загально-національною державницькою репрезентативно „місцем“, „адресою“, „найвищою точкою“ наших і національно-державних традицій і змагань. І коли сп. покійний Прем'єр Ісаак Мазепа був соціалістом, то його

наступник, нинішній Прем'єр — д-р Степан Варан, — націонал-демократ. А коли зв'язати під увагу, що друга „ключова позиція“ в Уряді УНР (закордонні справи) знаходиться в руках теж національного демократа (УНДО) — д-ра Степана Витвицького, а третя (ресурси фінансів) —

тек в руках над-демократів (УНДО) — д-ра М. Хробака, то можна було б навіть кричати про зазіскання в Державному Центрі „галічан“. А, між тим, ясен, що жадний державницько-думачий український громадянин ані не помислить робити на цьому якусь „політику“. Навпаки, ми мусимо бути щасливі й горді, що в нашому Державному Центрі не на словах, а на ділі яскравіше пробивається суто соборницький дух наших національних змагань, поза всякими партійними та організаційними. І ми певні, що і в майбутньому в нашому Державному Центрі знайде місце і можливість ширшої праці кожна українська група, що захоче чесно й відважно послужити великому ділу національного визволення.

Отже, як бачимо, з погляду національно-державної ролі, ані Національній Раді не має жадних підстав та інтересу „валити“ Конгресовий Комітет та майбутній Конгрес, і, навпаки, цілком ясно, що було б націоналістичним самогубством, коли б Конгрес хотів хоч в якійсь мірі підірвати авторитет і значення Національної Ради.

А то тим більше, що час наочно показав, що Національна Рада та її Виконаний Орган не є жадною „партійною“ установою лівого напрямку, як то хотів би дехто в нас вмовити, а лише і передовсім загально-національною державницькою репрезентативно „місцем“, „адресою“, „найвищою точкою“ наших і національно-державних традицій і змагань. І коли сп. покійний Прем'єр Ісаак Мазепа був соціалістом, то його

найширшому об'ємі; 2. матеріальна допомога (кому треба); 3. справа української культури й науки.

Торкнувшись тільки третьої точки. Шкож ставиться у справах культури й науки? Починаючи від прослідкування й популяризації найрізноманітніших українських питань, від справи української літератури, мистецтва всіх видів, від архіву й кінчаючи будовою церкви, народного дому і т. д. — все це речі дуже потрібні, конечні. А справа школи? Крім окремих голосів у порожньому — нічого. А тимчасом завважаємо, що вже починають денационалізуватися діти нової імміграції! Коли маємо бути виробленими на цей процес у дітей давньої імміграції, то й теперішні явища можуть зрозуміти: ці діти так само мало відповіли під тим оглядом, як і давньо-американські. Вони ж або не пам'ятають рідного краю з його національними об'явами, або його не бачили. А це було б нерозумно й навіть дико — довести українську дитину до Америки й тут її відразу втратити для України! Вже не треба й говорити про те, хто мав би унаслідити всі дотеперішні українські здобутки в Америці й ними підкупитися, якщо не розробляти! В доброту випадку — то сучасне молоде покоління; а що даліше?

Який же вихід з такого положення, де і в чому порятунки? В таких умовах, як маємо їх тут, де рідний край може мати тільки дуже обмежений вплив на виховання дитини, таким порятунком може стати тільки добре поставлена українська школа з українською наукою. Річ не в тому, якраз, щоб дитина набирала загальної освіти, але в тому, щоб нове українське покоління не втратило українського обличчя й української душі, щоб воно обов'язково знало про український нарід і його край. В рідному краю могло по крайності й без того обійтись. Там була суцільна маса й завжди хтось найшовся, що міг тримати себе та впливати на других. Тут інакше — розкиненість, різношерстний світ, усічі впливи.

Наша початкова (скажимо одверто) просвітна імміграція все ж таки була збудована на свою школу вже 1894 р. (Пашко, Мавит Карпел, Півторак, Оліфант). За ними пішли інші громади. Чи ця школа всього відповідала своїм завданням, це вже друга справа. Але основним наслідком цього було те, що така школа давала дитині певну базу, на якій вона могла будувати свою власну освіту. І це було дуже важливо. І важко, щоб було видно. Бо ж треба, щоб школою хтось займався! Але той „хтось“, який займався, мусить з чогось жити. І він іде на чорну роботу; про таку велику справу, як школа, він не має часу думати й осягати сил на це не вистачає. Для організації шкільної роботи окремої людини, що цю справу розуміла б, любила й уміла поведсти. Таку людину треба удержати. Така людина є і є з кожною громадою. Що б такої людини справа не пошується так, як треба, видно вже з того, що скільки про неї вже писали хочби тільки на сторінках „Свободи“ (проф. Микола Чубатий, проф. Микола Кокошівський, інж. Олександр Татомір, сен-а Олена Кисілевська й ін.), а що з того вийшло? І не вийде нічого, бо нема нікого відповідального, щоб тим займався. Повторюється те, що було давніше. Якщо б була давня імміграція сказала пок. Осипові Стеткевичеві, що стільки знання й сили витрачено на справу школи в Америці — „покинь усе й займайся виключно школою“, то ця справа напевно й сьогодні стояла б крапче.

Нових організацій не творим, хоч як дорога була б нам напр. назва „Рідна Школа“. Розробимо фонди й знеохотно загал. Уповноваження на громадження фондів в Америці має УКК. Він повинен використати своє статутне право й зайнятися справою освіти, а в першій мірі — шко-

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСІЄРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1952 Р.

ПРИХІД:		Відділ Заплатив	Відділ Заплатив	Відділ Заплатив	Відділ Заплатив
Відділ Заплатив	Відділ Заплатив	Відділ Заплатив	Відділ Заплатив	Відділ Заплатив	Відділ Заплатив
1	322.38	179	289.03	358	99.36
2	247.26	180	164.80	359	94.42
3	195.18	181	117.10	360	20.13
4	194.73	182	247.58	361	3,334.53
5	134.95	183	244.82	362	179.56
6	241.50	184	173.02	363	123.28
7	347.96	185	49.59	364	699.89
8	153.70	186	60.77	365	56.19
9	92.67	187	107.90	366	40.04
10	188.04	188	28.51	367	1,042.97
11	76.59	189	43.09	368	14.81
12	261.89	190	322.03	369	293.09
13	383.77	191	326.25	370	523.07
14	67.12	192	51.47	371	430.32
15	136.90	193	29.63	372	248.42
16	96.02	194	61.01	373	79.61
17	69.61	195	29.56	374	121.49
18	12.53	196	18.74	375	396.06
19	323.07	197	29.77	376	38.38
20	27.47	198	94.47	377	46.03
21	126.75	199	94.60	378	82.03
22	168.31	200	478.83	379	1,987.40
23	87.85	201	137.20	380	102.15
24	184.98	202	137.20	381	36.13
25	31.46	203	26.00	382	25.43
26	241.86	204	734.58	383	378.53
27	140.19	205	94.47	384	78.40
28	189.64	206	29.09	385	165.05
29	95.05	207	43.72	386	46.05
30	118.41	208	98.72	387	77.68
31	29.20	209	205.68	388	492.68
32	23.40	210	72.14	389	44.53
33	52.64	211	209.67	390	276.06
34	260.27	212	54.80	391	32.70
35	178.79	213	17.08	392	18.46
36	452.26	214	839.45	393	50.50
37	1,676.51	215	362.58	394	48.06
38	42.02	216	562.13	395	101.66
39	438.52	217	571.13	396	73.25
40	62.37	218	571.13	397	46.30
41	164.61	219	59.52	398	12.49
42	241.85	220	396.55	399	37.56
43	126.92	221	93.59	400	172.36
44	100.39	222	9.86	401	38.68
45	53.66	223	33.42	402	71.53
46	187.48	224	33.42	403	287.66
47	114.29	225	163.38	404	46.73
48	88.26	226	546.76	405	61.67
49	125.80	227	16.26	406	20.34
50	140.70	228	89.40	407	30.33
51	280.20	229	234.96	408	56.28
52	265.76	230	322.00	409	94.91
53	176.54	231	146.69	410	157.18
54	403.73	232	146.69	411	81.40
55	492.98	233	213.79	412	7.14
56	44.12	234	686.69	413	Доплачено до вкладок за
57	60.36	235	678.01	414	членів Згоди Братів з їх
58	78.57	236	621.77	415	спеціального фонду
59	61.40	237	133.77	416	З місячних вкладок від
60	719.64	238	192.04	417	членів забезпечених в
61	209.31	239	85.49	418	нових родах забезпеч.
62	194.26	240	25.63	419	При відділах, означених зіркою
63	67.52	241	263.18	420	(*), в яких сумах є включені за-
64	286.69	242	125.02	421	леглі місячні вкладки.
65	241.73	243	313.25	422	Відділ Заплатив
66	385.80	244	34.95	423	Відділ Заплатив
67	145.04	245	11.89	424	Відділ Заплатив
68	63.65	246	2.42	425	Відділ Заплатив
69	111.90	247	6.74	426	Відділ Заплатив
70	262.88	248	7.09	427	Відділ Заплатив
71	506.31	249	15.20	428	Відділ Заплатив
72	53.17	250	23.81	429	Відділ Заплатив
73	95.87	251	12.79	430	Відділ Заплатив
74	24.47	252	2.86	431	Відділ Заплатив
75	74.81	253	4.40	432	Відділ Заплатив
76	247.47	254	3.04	433	Відділ Заплатив
77	362.34	255	21.00	434	Відділ Заплатив
78	228.57	256	21.00	435	Відділ Заплатив
79	325.00	257	3.78	436	Відділ Заплатив
80	162.69	258	4.11	437	Відділ Заплатив
81	162.87	259	4.86	438	Відділ Заплатив
82	54.18	260	7.08	439	Відділ Заплатив
83	256.59	261	10.89	440	Відділ Заплатив
84	413.85	262	12.7	441	Відділ Заплатив
85	292.32	263	2.66	442	Відділ Заплатив
86	108.16	264	97.85	443	Відділ Заплатив
87	137.92	265	690.90	444	Відділ Заплатив
88	53.67	266	152.69	445	Відділ Заплатив
89	347.16	267	98.73	446	Відділ Заплатив
90	157.85	268	22.53	447	Відділ Заплатив
91	112.48	269	277.28	448	Відділ Заплатив
92	296.67	270	235.94	449	Відділ Заплатив
93	167.27	271	22.77	450	Відділ Заплатив
94	33.34	272	22.77	451	Відділ Заплатив
95	840.61	273	5.34	452	Відділ Заплатив
96	175.01	274	5.06	453	Відділ Заплатив
97	257.96	275	24.05	454	Відділ Заплатив
98	415.92	276	15.72	455	Відділ Заплатив
99	902.41	277	426	456	Відділ Заплатив
100	147.19	278	1.38	457	Відділ Заплатив
101	126.99	279	2.65	458	Відділ Заплатив
102	200.15	280	2.82	459	Відділ Заплатив
103	12.69	281	6.21	460	Відділ Заплатив
104	55.99	282	123	461	Відділ Заплатив
105	400.58	283	129	462	Відділ Заплатив
106	107.70	284	139	463	Відділ Заплатив
107	111.93	285	144	464	Відділ Заплатив
108	164.49	286	155	465	Відділ Заплатив
109	144.47	287	166	466	Відділ Заплатив
110	180.75	288	177	467	Відділ Заплатив
111	220.18	289	188	468	Відділ Заплатив
112	89.09	290	199	469	Відділ Заплатив
113	453.94	291	210	470	Відділ Заплатив
114	304.83	292	221	471	Відділ Заплатив
115	57.55	293	232	472	Відділ Заплатив
116	129.81	294	243	473	Відділ Заплатив
117	311.46	295	254	474	Відділ Заплатив
118	313.33	296	265	475	Відділ Заплатив
119	127.45	297	276	476	Відділ Заплатив
120	126.86	298	287	477	Відділ Заплатив
121	83.87	299	298	478	Відділ Заплатив
122	26.79	300	309	479	Відділ Заплатив
123	618.09	301	320	480	Відділ Заплатив
124	138.68	302	331	481	Відділ Заплатив
125	249.11	303	342	482	Відділ Заплатив
126	114.05	304	353	483	Відділ Заплатив
127	44.10	305	364	484	Відділ Заплатив
128	225.51	306	375	485	Відділ Заплатив
129	98.65	307	386	486	Відділ Заплатив
130	102.82	308	397	487	Відділ Заплатив
131	145.98	309	408	488	Відділ Заплатив
132	259.75	310	419	489	Відділ Заплатив
133	165.89	311	430	490	Відділ Заплатив
134	136.96	312	441	491	Відділ Заплатив
135	103.98	313	452	492	Відділ Заплатив
136	495.63	314	463	493	Відділ Заплатив
137	594.16	315	474	494	Відділ Заплатив
138	53.07	316	485	495	Відділ Заплатив
139	159.72	317	496	496	Відділ Заплатив
140	217.30	318	507	497	Відділ Заплатив
141	134.24	319	518	498	Відділ Заплатив
142	91.84	320	529	499	Відділ Заплатив
143	640.02	321	540	500	Відділ Заплатив
144	287.87	322	551	501	Відділ Заплатив
145	38.21	323	562	502	Відділ Заплатив
146	437.32	324	573	503	Відділ Заплатив
147	108.63	325	584	504	Відділ Заплатив
148	141.04	326	595	505	Відділ Заплатив
149	455.25	327	606	506	Відділ Заплатив
150	116.14	328	617	507	Відділ Заплатив
151	511.77	329	628	508	Відділ Заплатив
152	293.93	330	639	509	Відділ Заплатив
153	153.04	331	650	510	Відділ Заплатив
154	49.16	332	661	511	Відділ Заплатив
155	139.02	333	672	512	Відділ Заплатив
156	285.81	334	683	513	Відділ Заплатив
157	37.69	335	694	514	Відділ Заплатив
158	263.44	336	705	515	Відділ Заплатив
159	126.95	337	716	516	Відділ Заплатив
160	81.20	338	727	517	Відділ Заплатив
161	204.87	339	738	518	Відділ Заплатив
162	78.73	340	749	519	Відділ Заплатив
163	371.89	341	760	520	Відділ Заплатив
164	315.81	342	771	521	Відділ Заплатив
165	140.01	343	782	522	Відділ Заплатив
166	280.68	344	793	523	Відділ Заплатив
167		345	804	524	Відділ Заплатив
168		346	815	525	Відділ Заплатив
169		347	826	526	Відділ Заплатив
170		348	837	527	Відділ Заплатив
171		349	848	528	Відділ Заплатив
172		350	859	529	Відділ Заплатив
173		351	870	530	Відділ Заплатив
174		352	881	531	Відділ Заплатив
175		353	892	532	Відділ Заплатив
176		354	903	533	Відділ Заплатив
177		355	914	534	Відділ Заплатив
178		356	925	535	Відділ Заплатив

БІЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	\$ 353,299.71
Моргеджі	575,751.89
Бонди	10,367,702.95
Позички членам	333,337.95
Реальності	202,500.00
Друкарня	12,329.87
Разом	\$11,844,922.34

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів забезпеч.	\$11,102,722.37
Адміністративний фонд	155,394.07
Конвенційний фонд	39,890.33
Запозичковий фонд	189,471.21
Народний фонд	15,497.87
Посмертний фонд старшого роду забезпеч.	71,780.55
Резервовий фонд	16,905.97
Сирітський фонд	91,600.12
Фонд безпеки інвестицій і смертності	106,769.51
Фонд Згоди Братів	1,826.04
Фонд Захисту-Сирот	53,064.23
Разом	\$11,844,922.34

Р. Слободя, гол. касієр.

МОЛОДІЙНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ
1	42.17	160
2	12.58	161
3	9.72	163
5	55.69	164
6	11.06	165
7	27.59	166*
8	48.59	167
9	6.37	168
10	10.36	170
11	48.07	171
12	16.14	172
13	22.32	173
14	163.58	174
15	12.38	175
16	12.18	176
17	20.33	177
18	3.64	178
19	4.79	179
20	49.03	180
21	47.97	181
22	42.73	182
23	102.91	183
24	1.54	184
25	20.43	185
26	8.02	186
27	1.15	187
29	23.95	190
31	1.50	191
34	2.38	192
36	44.51	193
37	26.37	194
38	30.06	198